

по-величава, отколкото е имало досега, и ние можемъ съ радость да очакваме това свѣтло бѫдеще. Отъ тия бури, които идватъ да дезинфекциратъ, да прѣчистятъ свѣта, не трѣбва да се боимъ ни най-малко. Трѣбва да благодаримъ на Бога, че тѣ идватъ. И нѣма защо да се стараемъ да ги прѣдотвратимъ, па и никакъ не можемъ ги прѣдотврати; тѣ ще минатъ и ще принесатъ своето добро. Само трѣбва да бѫдемъ готови, когато дойде Христосъ, Който идва — за нѣкои е дошълъ, за нѣкои ще дойде тепѣрва, — когато дойде да ни каже думитѣ: „Който слугува на Мене, Мене да послѣдва“, да Го послѣдваме. Ще Го послѣдвате ли или не? Въ това послѣдване ще намѣрите идеала на индивида, на дома, на обществото, на народа и на цѣлото човѣчество: то е смисълътъ на човѣшкия животъ тукъ на земята.

(Бесѣда, държана на 27. юлий 1914 г. въ София).

